

Datum van
inontvangstneming

:

29/05/2015

Zaak C-182/15

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

22 april 2015

Verwijzende rechter:

Augstākā tiesa (Letland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

26 maart 2015

Persoon om wiens uitlevering wordt verzocht met het oog op zijn vervolging:

Aleksei Petruhhin

Andere partij in de procedure:

Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra

BESLISSING

Riga, 26 maart 2015

De Latvijas Republikas Augstākā tiesa (hoogerechtshof van de Republiek Letland) [*omissis*]:

[*omissis*]

heeft in tegenwoordigheid van de procureur-generaal [*omissis*]

en de advocaat [*omissis*]

in openbare terechtzitting het beroep behandeld dat de advocaat van Aleksei Petruhhin [*omissis*] had ingesteld tegen de beslissing van de procureur-generaal van de Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra [*omissis*] (openbaar ministerie van de Republiek Letland) van 7 november 2014 tot uitlevering van Petruhhin aan de Russische Federatie met het oog op zijn strafrechtelijke vervolging.

Feiten

- 1 Op 22 juli 2010 publiceerde Interpol op zijn website een rode kennisgeving (*Red Notice* n°. A-4791/7-2010) voor de zoektocht naar Aleksei Petruhhin, onderdaan van de Republiek Estland.
- 2 Op 30 september 2014 werd Petruhhin aangehouden in Bauska, een stad in de Republiek Letland.
- 3 Bij beslissing van 3 oktober 2014 gelastte de onderzoeksrechter van de Bauskas rajona tiesa (districtsrechtbank van Bauska) om Petruhhin in voorlopige hechtenis te nemen.
- 4 Op 21 oktober 2014 diende het openbaar ministerie van de Russische Federatie bij de Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra een verzoek in om Aleksei Petruhhin, onderdaan van de Republiek Estland, met het oog op zijn strafrechtelijke vervolging uit te leveren.
- 5 Bij het verzoek om Aleksei Petruhhin – onderdaan van de Republiek Estland – met het oog op zijn strafrechtelijke vervolging uit te leveren, voegde het openbaar ministerie van de Russische Federatie een afschrift van een beslissing van 9 februari 2009 waarbij zijn strafrechtelijke vervolging was gelast en een afschrift van een beslissing van 10 februari 2009 waarbij jegens hem een vrijheidsberovende veiligheidsmaatregel was genomen.
- 6 In de beslissing tot strafrechtelijke vervolging van Petruhhin van 9 februari 2009 werd hem het delict van poging tot grootschalige handel in verdovende middelen door middel van illegale vereniging ten laste gelegd.

In de beslissing tot strafrechtelijke vervolging van Petruhhin werd bevestigd dat zijn gedrag viel onder de artikelen 30, lid 3, en 228 bis, lid 3, onder r), van het strafwetboek van de Russische Federatie.

In die bepalingen van het strafwetboek van de Russische Federatie is voorzien in de oplegging van een vrijheidsstraf van 8 tot 20 jaar.
- 7 Bij beslissing van de onderzoeksrechter van de Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas (centrale districtsrechtbank van de stad Riga) werd de gevangenneming van Petruhhin met het oog op zijn uitlevering gelast.
- 8 In antwoord op het verzoek van het openbaar ministerie van de Russische Federatie om Aleksei Petruhhin uit te leveren, besliste de procureur-generaal [*omissis*] van de Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra op 7 november 2014 om Aleksei Petruhhin, onderdaan van de Republiek Estland, aan de Russische Federatie uit te leveren.

- 9 Op 4 december 2014 heeft de advocaat van Aleksei Petruhhin, om wiens uitlevering wordt verzocht, beroep ingesteld tegen de beslissing van de procureur-generaal.

In het kader van zijn beroep verzoekt hij om de beslissing van de procureur-generaal te vernietigen en te verklaren dat Aleksei Petruhhin niet mag worden uitgeleverd. Hij betoogt dat Aleksei Petruhhin – als onderdaan van de Republiek Estland – overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag betreffende de rechtshulp en de rechtsbetrekkingen tussen de Republiek Litouwen, [de Republiek Estland] en de Republiek Letland, in de Republiek Letland dezelfde rechten geniet als onderdanen van de Republiek Letland en de Letse Staat bijgevolg gehouden is hem te beschermen tegen een ongerechtvaardigde uitlevering.

- 10 In het kader van het onderzoek van het door die advocaat ingestelde beroep heeft de Augstākā tiesa op 26 maart 2015 beslist om het Hof van Justitie verschillende prejudiciële vragen voor te leggen.
- 11 Op 26 maart 2015 heeft de Augstākā tiesa de met het oog op uitlevering gelaste vrijheidsbeneming van Aleksei Petruhhin beëindigd. Thans bevindt Petruhhin zich niet in de gevangenis.

Toepasselijke wetgeving

Nationale wetgeving¹

- 12 Latvijas Republikas Satversme (Grondwet van de Republiek Letland)

Artikel 98, derde zin, bepaalt:

„Letse onderdanen worden niet aan andere landen uitgeleverd, tenzij in de gevallen als bedoeld in de door de Saeima (Lets parlement) geratificeerde internationale verdragen, op voorwaarde dat de uitlevering geen afbreuk doet aan de in de Satversme erkende fundamentele mensenrechten.”

- 13 Hoofdstuk 66 van de Latvijas Kriminālprocesa likums (wetboek van strafvordering), met als opschrift „Uitlevering aan andere landen”

Artikel 696 bepaalt:

„(1) Een persoon die zich op het Letse grondgebied bevindt, kan met het oog op zijn strafrechtelijke vervolging, zijn proces of de uitvoering van een rechterlijke uitspraak, worden uitgeleverd wanneer een verzoek om voorlopige hechtenis is ontvangen of een ander land om zijn uitlevering heeft verzocht voor feiten die de wetgeving van Letland of van een ander land als delict omschrijft.

¹ – www.likumi.lv

(2) Een persoon kan met het oog op zijn strafrechtelijke vervolging of proces worden uitgeleverd voor feiten die worden bestraft met een vrijheidsstraf van minstens één jaar, of een zwaardere straf, tenzij bij internationaal verdrag anders is bepaald.

(3) Een persoon kan met het oog op de uitvoering van een rechterlijke uitspraak worden uitgeleverd aan de lidstaat die hem heeft veroordeeld tot een vrijheidsstraf van minstens vier maanden.

(4) Wanneer op grond van diverse delicten om uitlevering is verzocht, maar de uitlevering niet kan worden toegestaan voor één van deze delicten omdat niet is voldaan aan de voorwaarden voor de opgelegde of de mogelijkerwijs op te leggen straf, kan die persoon ook voor dat delict worden uitgeleverd.”

In artikel 697 staat te lezen:

„(1) De uitlevering kan worden geweigerd in de volgende gevallen:

- 1) wanneer het delict geheel of gedeeltelijk op het grondgebied van Letland is gepleegd;
- 2) wanneer de betrokkene in Letland wordt verdacht, beschuldigd of is veroordeeld voor hetzelfde delict;
- 3) wanneer in Letland is beslist om geen vervolging in te stellen of het strafproces voor hetzelfde delict te beëindigen;
- 4) wanneer om uitlevering is verzocht voor politieke of militaire delicten;
- 5) wanneer de buitenlandse staat om uitlevering verzoekt met het oog op de uitvoering van een straf die bij verstek is opgelegd en onvoldoende waarborgen worden geboden dat de uitgeleverde persoon om een nieuwe behandeling van zijn zaak zal kunnen verzoeken;
- 6) wanneer om uitlevering is verzocht door een staat waarmee Letland geen uitleveringsverdrag heeft gesloten.

(2) De uitlevering wordt geweigerd in de volgende gevallen:

- 1) wanneer de betrokkene de Letse nationaliteit bezit;
- 2) wanneer om uitlevering van de betrokkene is verzocht om hem strafrechtelijk te vervolgen of te bestraffen op grond van ras, religieuze overtuiging, nationaliteit of politieke opvattingen, of wanneer er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat op dergelijke gronden afbreuk kan worden gedaan aan de rechten van die persoon;

- 3) wanneer jegens de betrokkene in Letland reeds voor dat delict een in kracht van gewijsde getreden beslissing is gegeven.
 - 4) wanneer de betrokkene op grond van het Letse recht niet voor dat delict kan worden beschuldigd of veroordeeld of zijn straf niet kan worden uitgevoerd wegens verjaring van de feiten, wegens amnestie of om een andere wettelijke reden.
 - 5) wanneer de betrokkene voor dat delict, overeenkomstig de wettelijke procedure, gratie heeft verkregen;
 - 6) wanneer de buitenlandse staat geen waarborgen biedt dat de doodstraf niet zal worden uitgesproken of uitgevoerd jegens de betrokkene;
 - 7) wanneer de mogelijkheid bestaat dat de betrokkene in de buitenlandse staat aan foltering wordt onderworpen.
- (3) Internationale verdragen kunnen voorzien in andere redenen om de uitlevering te weigeren.”

In artikel 698 is bepaald:

„(1) Onder ‚uit te leveren persoon’ wordt verstaan de persoon om wiens uitlevering is verzocht of die is aangehouden of van zijn vrijheid is beroofd met het oog op zijn uitlevering.”

(2) De uit te leveren persoon heeft recht om:

- 1) te weten wie om zijn uitlevering heeft verzocht en om kennis te nemen van de redenen van dat uitleveringsverzoek;
- 2) in de uitleveringsprocedure een taal te gebruiken die hij begrijpt;
- 3) toelichting over zijn uitlevering te verkrijgen en zijn instemming met of verzet tegen de uitlevering mee te delen;
- 4) verzoekschriften in te dienen en te verzoeken om toepassing van de vereenvoudigde uitleveringsprocedure;
- 5) kennis te nemen van het onderzochte dossier;
- 6) te verzoeken om bijstand door of gesprekken met een advocaat in omstandigheden die de vertrouwelijkheid van de communicatie waarborgen;
- 7) de lijst van de in het betrokken rechtsgebied werkzame advocaten te verkrijgen en kosteloos gebruik te maken van een telefoon teneinde om bijstand van een advocaat te verzoeken;

8) te verzoeken om zijn verwanten, zijn onderwijsinstelling of zijn werkgever van zijn aanhouding in kennis te stellen.

(3) Buitenlandse onderdanen mogen verzoeken dat hun aanhouding wordt meegedeeld aan de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van hun land.”

Artikel 699 bepaalt:

„(1) De onderzoeksrechter of de procureur-generaal kan de aanhouding met het oog op uitlevering voor maximum 72 uur gelasten indien er ernstige aanwijzingen zijn dat die persoon op het grondgebied van een andere staat een delict heeft gepleegd waarop uitlevering staat, of indien een andere staat voor die persoon een opsporingsbevel heeft uitgevaardigd en heeft verzocht om hem in voorlopige hechtenis te nemen of uit te leveren.

(2) De onderzoeksrechter of de procureur-generaal stelt een proces-verbaal van aanhouding van de persoon met het oog op zijn uitlevering op, met opgave van zijn voornaam, familienaam en andere noodzakelijke persoonsgegevens, en met vermelding van de redenen voor zijn aanhouding, de plaats en de datum van zijn aanhouding, alsook van de persoon die hem heeft aangehouden. Dit proces-verbaal wordt ondertekend door degene die de aanhouding heeft verricht en door degene die is aangehouden.

(3) Degene die de uit te leveren persoon heeft aangehouden, stelt hem hiervan in kennis en verstrekt hem een afschrift van artikel 698 van de onderhavige wet, dat betrekking heeft op de rechten waarover een uit te leveren persoon beschikt, hetgeen moet worden vermeld in het proces-verbaal van aanhouding.

(4) De Ğenerālprokuratūra wordt onmiddellijk, in elk geval binnen 24 uur, in kennis gesteld van de aanhouding van de uit te leveren persoon en ontvangt het aanhoudingsdossier. De Ğenerālprokuratūra stelt de staat ervan in kennis dat hij voor die persoon een opsporingsbericht heeft uitgevaardigd.

(5) Indien binnen 72 uur na de aanhouding niet is gelast om de betrokkene met het oog op de uitlevering in voorlopige hechtenis te nemen of gevangen te nemen, moet de aangehouden persoon in vrijheid worden gesteld of moet een andere veiligheidsmaatregel worden toegepast.”

Artikel 700 bepaalt:

„(1) Op verzoek van de buitenlandse staat kan de persoon om wiens uitlevering is verzocht, in afwachting van het uitleveringsverzoek in voorlopige hechtenis worden gehouden.

(2) Indien het verzoek om voorlopige hechtenis melding maakt van de beslissing van de buitenlandse staat waarbij de aanhouding van die persoon is gelast of van een in kracht van gewijsde getreden veroordeling van die persoon, of

die lidstaat ervan in kennis wordt gesteld dat een uitleveringsverzoek zal worden ingediend met opgave van het delict waarvoor dat verzoek zal worden ingediend, indien informatie is verstrekt over de uit te leveren persoon en onbekend is of er omstandigheden zijn die de uitlevering kunnen beletten, zendt de procureur-generaal aan de onderzoeksrechter van het rechtsgebied waarin de betrokkene is aangehouden of waar de Generālprokuratūra is gevestigd, een voorstel over de mogelijkheid om de voorlopige hechtenis van die persoon te gelasten en de bewijzen die een dergelijk voorstel onderbouwen.”

In artikel 701 is bepaald:

„(1) De rechter doet uitspraak over de voorlopige hechtenis in tegenwoordigheid van de procureur-generaal en de uit te leveren persoon.

(2) Na de procureur-generaal, de betrokkene en in voorkomend geval de advocaat te hebben gehoord, neemt de rechter een met redenen omklede beslissing waartegen geen hoger beroep openstaat.

(3) De voorlopige hechtenis kan worden gelast voor een termijn van 40 dagen vanaf de aanhouding van de betrokkene, tenzij bij internationaal verdrag anders is bepaald.

(4) De procureur-generaal kan de invrijheidsstelling van de persoon in voorlopige hechtenis gelasten indien de buitenlandse staat niet binnen 18 dagen na de aanhouding heeft verzocht om uitlevering van die persoon of die vertraging heeft gerechtvaardigd.

(5) De procureur-generaal kan de invrijheidsstelling van de persoon in voorlopige hechtenis gelasten indien:

1) binnen 40 dagen geen uitleveringsverzoek is ontvangen;

2) binnen 40 dagen geen gevangenneming met het oog op de uitlevering is gelast;

3) omstandigheden aan het licht zijn gekomen die de mogelijkheid tot uitlevering uitsluiten.

(6) De invrijheidsstelling van de uit te leveren persoon belet niet dat hij opnieuw wordt aangehouden en uitgeleverd indien daarom op een later tijdstip wordt verzocht.”

Artikel 702 bepaalt:

„(1) Om aanhouding met het oog op uitlevering kan worden verzocht na indiening van het uitleveringsverzoek, vergezeld van de volgende documenten:

- 1) de beslissing van de buitenlandse staat waarbij de gevangenneming van die persoon is gelast of de in kracht van gewijsde veroordeling van die persoon;
- 2) de beschrijving van het gepleegde delict of de beslissing tot strafrechtelijke vervolging;
- 3) de tekst van het wetsartikel dat ten grondslag ligt aan de strafrechtelijke vervolging of veroordeling en van het wetsartikel waarin de verjaring is geregeld;
- 4) informatie over de uit te leveren persoon.

(2) Indien geen sprake is van enige omstandigheid die de mogelijkheid tot uitlevering uitsluit, verzendt degene die belast is met de behandeling van het uitleveringsverzoek naar de onderzoeksrechter van het rechtsgebied waarin de uit te leveren persoon is aangehouden of waar de Generālprokuratūra is gevestigd, een voorstel tot gevangenneming met het oog op uitlevering alsook de ondersteunende bewijzen.

(3) Het voorstel tot gevangenneming met het oog op uitlevering wordt onderzocht volgens dezelfde procedure als die welk geldt voor het verzoek om voorlopige hechtenis.

(4) Indien de uit te leveren persoon in Letland een gevangenisstraf of een andere straf uitzit wegens het plegen van een ander delict, gaat de termijn voor de gevangenneming met het oog op uitlevering in op het tijdstip van zijn invrijheidsstelling.

(5) De detentie van de uit te leveren persoon mag niet langer duren dan één jaar en mag de maximumduur van de door de buitenlandse staat opgelegde straf niet overschrijden indien deze duur minder bedraagt dan één jaar, vanaf de datum van het verzoek om aanhouding of gevangenneming.”

Artikel 703 luidt:

„De Generālprokuratūra stelt de verzoekende lidstaat in kennis van de detentie of de invrijheidsstelling van de uit te leveren persoon.”

In artikel 704 is bepaald:

„(1) Na ontvangst van het door de buitenlandse staat ingediende uitleveringsverzoek, onderzoekt de Generālprokuratūra dat verzoek. De procureur-generaal gaat na of er sprake is van één van de gronden voor uitlevering van artikel 696 van de onderhavige wet dan wel of er sprake is van één van de weigeringsgronden van artikel 697 van deze wet.

(2) Indien het verzoek onvoldoende informatie bevat om een bepaald aspect van de uitlevering te beoordelen, verzoekt de Generālprokuratūra de buitenlandse staat

om de nodige aanvullende informatie, in voorkomend geval met opgave van een termijn om die informatie te verstrekken.

(3) Het uitleveringsverzoek moet binnen 20 dagen na indiening ervan zijn behandeld. Indien voor deze behandeling aanvullende informatie is vereist, gaat die termijn in op de datum van ontvangst van die informatie. De procureur-generaal kan deze behandelingstermijn verlengen.

(4) De procureur-generaal stelt de uit te leveren persoon in kennis van het uitleveringsverzoek binnen 48 uur na de ontvangst ervan en stelt hem in de gelegenheid om dienaangaande opmerkingen in te dienen. Indien de uit te leveren persoon niet is aangehouden of in voorlopige hechtenis is genomen of indien de procureur-generaal binnen 48 uur na de ontvangst van het uitleveringsverzoek vaststelt dat er sprake is één van de omstandigheden van artikel 697, lid 2, van de onderhavige wet, wordt het uitleveringsverzoek binnen 20 dagen aan de uit te leveren persoon toegezonden.

(5) In de behandelingsfase kan de procureur-generaal alle onderzoeksmaatregelen treffen die in de strafrechtelijke procedure kunnen worden toegepast.”

Artikel 705 bepaalt:

„(1) Na de beoordeling of de uitlevering van de betrokkene gegrond en toelaatbaar is, constateert de procureur-generaal bij met redenen omklede beslissing:

- 1) de gegrondheid van de uitlevering van die persoon;
- 2) de weigering van zijn uitlevering.

(2) Indien de procureur-generaal beslist om de betrokkene uit te leveren, ontvangt de betrokkene een afschrift van die beslissing.

(3) Tegen de beslissing tot uitlevering kan bij de Augstākā tiesa beroep worden ingesteld binnen 10 dagen na ontvangst van die beslissing. Deze beslissing wordt definitief indien geen beroep wordt ingesteld.

(4) De Ģenerālprokuratūra stelt de uit te leveren persoon en de buitenlandse staat in kennis van de beslissing houdende weigering van de uitlevering van de betrokkene. De procureur-generaal beëindigt met onmiddellijk ingang de met het oog op de uitlevering van die persoon opgelegde voorlopige hechtenis of gevangenneming.”

Artikel 706 bepaalt:

„(1) De beroepen tegen een beslissing tot uitlevering worden behandeld door een kamer van drie rechters van de Augstākā tiesa.

(2) De rechter-rapporteur verzoekt de Ģenerālprokuratūra om het onderzoeksdossier [van het uitleveringsverzoek] en stelt een termijn vast voor de behandeling van het beroep.

(3) De Ģenerālprokuratūra, de appellant en zijn advocaat worden in kennis gesteld van de termijn voor de behandeling van het beroep en van hun recht om aan de hoorzitting deel te nemen. In voorkomend geval verzoekt de Augstākā tiesa om andere documenten over te leggen en verzoekt zij andere personen om een verklaring.

(4) De appellant wordt de mogelijkheid geboden om deel te nemen aan de behandeling van het beroep.

(5) Indien de advocaat van de uit te leveren persoon zonder geldige reden niet verschijnt, wordt een andere advocaat aangeduid indien de betrokkene rechtshulp wenst.”

In artikel 707 is bepaald:

„(1) Na de appellant, zijn advocaat en de procureur-generaal te hebben gehoord, trekt de Augstākā tiesa zich terug voor beraadslaging en neemt zij één van de volgende beslissingen:

- 1) bevestiging van de beslissing van de procureur-generaal;
 - 2) vernietiging van de beslissing van de procureur-generaal en weigering van de uitlevering;
 - 3) terugwijzing van het uitleveringsverzoek voor een grondiger onderzoek.
- (2) Tegen de beslissing van de Augstākā tiesa staat geen hoger beroep open.
- (3) De Augstākā tiesa doet de beslissing en het dossier toekomen aan de Ģenerālprokuratūra.
- (4) Indien de Augstākā tiesa van oordeel is dat de uitlevering ontoelaatbaar is, wordt de betrokkene onmiddellijk in vrijheid gesteld.”

In Letland toepasselijke internationale Verdragen

- 14 Verdrag tussen de Republiek Letland en de Russische Federatie betreffende de rechtshulp en de rechtsbetrekkingen op het gebied van civiel recht, familierecht en strafrecht

Artikel 1 bepaalt:

„1. Onderdanen van een verdragsluitende partij genieten op het grondgebied van de andere verdragsluitende partij dezelfde rechtsbescherming voor hun subjectieve en patrimoniale rechten als onderdanen van de andere verdragsluitende partij.

2. Onderdanen van een verdragsluitende partij hebben het recht om zich vrijelijk en ongehinderd te wenden tot de rechterlijke instanties van de andere verdragsluitende partij, de prokuratūrā (het openbaar ministerie), de notariskantoren (hierna: „instellingen voor rechtsbescherming”) en andere instellingen die bevoegd zijn op het gebied van civiel recht, familierecht en strafrecht, waar zij onder dezelfde voorwaarden als nationale onderdanen kunnen verschijnen, verzoeken indienen, beroepen instellen en andere proceshandelingen verrichten.”

Artikel 62 luidt:

„De uitlevering wordt niet toegestaan indien: 1) de persoon om wiens uitlevering is verzocht onderdaan is van de verdragsluitende partij waaraan het verzoek is gericht of indien die persoon in dat land de vluchtelingenstatus geniet.”

- 15 Verdrag betreffende de rechtshulp en de rechtsbetrekkingen tussen de Republiek Litouwen, de Republiek Estland en de Republiek Letland

Artikel 1 bepaalt:

„1. De onderdanen van een verdragsluitende partij genieten op het grondgebied van de andere verdragsluitende partij dezelfde rechtsbescherming voor hun subjectieve en patrimoniale rechten als de onderdanen van de andere verdragsluitende partij.”

Uniewetgeving

- 16 Europees Verdrag betreffende uitlevering van 1957 van de Raad van Europa

- 17 Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie

Artikel 18, eerste alinea, [VWEU] bepaalt:

„Binnen de werkingssfeer van de Verdragen en onverminderd de bijzondere bepalingen, daarin gesteld, is elke discriminatie op grond van nationaliteit verboden.”

Artikel 21, lid 1, VWEU, bepaalt:

„Iedere burger van de Unie heeft het recht vrij op het grondgebied van de lidstaten te reizen en te verblijven, onder voorbehoud van de beperkingen en voorwaarden die bij de Verdragen en de bepalingen ter uitvoering daarvan zijn vastgesteld.”

18 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie

Artikel 19, lid 2, bepaalt:

„Niemand mag worden verwijderd of uitgezet naar dan wel uitgeleverd aan een staat waarin een ernstig risico bestaat dat hij aan de doodstraf, aan folteringen of aan andere onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen wordt onderworpen.”

Analyse van de relevante wetgeving en redenen voor twijfels over de uitlegging van de wetgeving van de Europese Unie

- 19 Overeenkomstig artikel 62 van het Verdrag tussen de Republiek Letland en de Russische Federatie betreffende de rechtshulp en de rechtsbetrekkingen op het gebied van civiel recht, familierecht en strafrecht, levert de Republiek Letland geen onderdanen uit aan de Russische Federatie.
- 20 Thans voorziet noch het Letse recht noch de internationale verdragen in een expliciete belemmering voor de uitlevering van een onderdaan van de Republiek Estland aan de Russische Federatie.
- 21 Diverse uitleveringsverdragen zijn gesloten op het niveau van de Europese Unie, maar geen enkel met de Russische Federatie.
- 22 Overeenkomstig de basisregels dienaangaande, waaronder kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, is de uitlevering van hun respectieve onderdanen tussen de lidstaten van de Europese Unie toegestaan.
- 23 Tussen de lidstaten van de Europese Unie is niet voorzien in een mechanisme van wederzijds overleg op basis waarvan de toestemming kan worden verkregen van de staat waarvan onderdaan is de persoon om wiens uitlevering wordt verzocht door een staat die geen lid is van de Europese Unie.
- 24 Uit het voorgaande volgt dat de bescherming door de staten van hun respectieve onderdanen tegen de uitlevering aan staten die geen lid zijn van de Europese Unie, enkel van toepassing is op het grondgebied van de betrokken staat. Dit is echter in strijd met het wezen van het burgerschap van de Europese Unie, te weten het recht van onderdanen op gelijkwaardige bescherming. Bovendien leidt die situatie tot onzekerheid voor de onderdanen van de Europese Unie over het vrije verkeer in de gemeenschappelijke ruimte van vrijheid, veiligheid en recht van de Europese Unie.

- 25 De overwegingen van de vorige punten zijn van cruciaal belang om uitspraak te doen over de uitlevering aan de Russische Federatie, die geen lid is van de Europese Unie, van een onderdaan van de Republiek Estland, die wel onderdaan is van de Europese Unie en die is aangehouden in de Republiek Letland, waarmee de Republiek Estland een verdrag over rechtshulp en rechtsbetrekkingen heeft gesloten.

Standpunt van de verwijzende rechter over de wijze waarop de prejudiciële vragen moeten worden beantwoord

- 26 De Augstākā tiesa is van oordeel dat het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus moet worden uitgelegd dat bij uitlevering van een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie aan een land dat geen lid is van de Europese Unie, aan die onderdaan hetzelfde beschermingsniveau moet worden geboden als aan onderdanen van de betrokken lidstaat.

Dictum

Op basis van artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en artikel 478 van de Kriminālprocesa likums, geeft de Augstākā tiesa de volgende

beslissing

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

- 1) Moeten de artikelen 18, eerste alinea, en 21, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat bij uitlevering, op grond van een tussen een lidstaat en een derde land gesloten uitleveringsverdrag, van een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie aan een land dat geen lid is van de Europese Unie, hetzelfde beschermingsniveau moet worden geboden als aan een onderdaan van de betrokken lidstaat?
- 2) Moet in dergelijke omstandigheden de rechterlijke instantie van de lidstaat die om uitlevering is verzocht de uitleveringsvoorwaarden toepassen die gelden in de lidstaat van de Europese Unie waarvan de uit te leveren persoon onderdaan is of waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft?
- 3) Indien de uitlevering moet plaatsvinden zonder dat er rekening wordt gehouden met het specifieke beschermingsniveau waarin is voorzien voor de onderdanen van de staat die om uitlevering is verzocht, moet de lidstaat die om uitlevering is verzocht dan nagaan of is voldaan aan de bij artikel 19 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geboden

waarborgen, te weten dat niemand mag worden uitgeleverd aan een staat waarin een ernstig risico bestaat dat hij aan de doodstraf, aan folteringen of aan andere onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen wordt onderworpen? Kan dergelijke beoordeling worden beperkt tot de vaststelling dat de staat die om uitlevering verzoekt, partij is bij het Verdrag tegen foltering of moet de feitelijke situatie worden nagegaan, rekening houdende met de evaluatie van die staat door de instanties van de Raad van Europa?

De behandeling van de zaak wordt geschorst totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak heeft gedaan.

Tegen deze beslissing staat geen hoger beroep open.

[*omissis*]

[ondertekeningen]

Riga, 9 april 2015.